

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 589/2015
07.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.К., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката С.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 718/2013 од 18.02.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 59/15 од 04.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 07.07.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 718/2013 од 18.02.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 59/15 од 04.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 718/2013 од 18.02.2015. године, окривљени И.К., оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, те му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правоснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећена је са својим имовинскоправним захтевом упућена на парницу. Окривљени је на основу члана 262. и члана 264. ЗКП обавезан да на рачун буџетских средстава суда у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде и под претњом принудног извршења уплати на име паушала износ од 2.000,00 динара, трошкове вештачења др Љ.М. у висини од 14.000,00 динара и трошкове вештачења др Ђ.Ц. у износу од 8.000,00 динара, као и трошкове заступања од стране пуномоћника оштећене у висини од 61.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж 59/15 од 04.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног И.К., а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног, адвокат С.Н., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног законика, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији и трошкова кривичног поступка, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине првостепену и другостепену пресуду, а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.К. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена је повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог закона прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач.1) до 3) и члану 441. ст.3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети сам окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, захтев за заштиту законитости може поднети искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног И.К. у захтеву за заштиту законитости истиче да је правоснажна пресуда донета уз чињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснива на доказу на коме се пресуда по одредбама ЗКП не може заснивати и то на исказу оштећене која је неаргументовано тврдила да ју је окривљени малтретирао на јавним местима и у згради где живи, имајући при том у виду да њен исказ није поткрепљен исказима саслушаних сведока нити налазом и мишљењем вештака медицинске струке, а да примена насиља и претњи, односно постојање дрског и безобзирног понашања у спроведеном поступку није доказано.

Врховни касациони суд налази да се изнетим наводима, иако се бранилац у захтеву формално позива на дозвољенени разлог за подношење овог ванредног правног лека из члана 485. став 4. ЗКП, у суштини оспорава оцену исказа оштећене и осталих изведених доказа од стране нижестепених судова и у вези са тим правоснажну пресуду побива због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања што чланом 485. став 4. ЗКП није прописано као разлог због којег окривљени може поднети захтев за заштиту законитости.

Поред тога бранилац у захтеву истиче и то да је изрека пресуде неразумљива, што представља битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и да пресуда уопште нема разлога о

чињеницама које су предмет доказивања, односно да су они разлози који су дати потпуно нејасни и у знатној мери противречни, да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправе или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП. Како наведене битне повреде одредаба кривичног поступка чланом 485. став 4. ЗКП такође нису прописане као дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, то је захтев браниоца окривљеног и у овом делу оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.